

NOVÉ PROROCTVÍ SIBYLY KŘÍŽ A MEČ

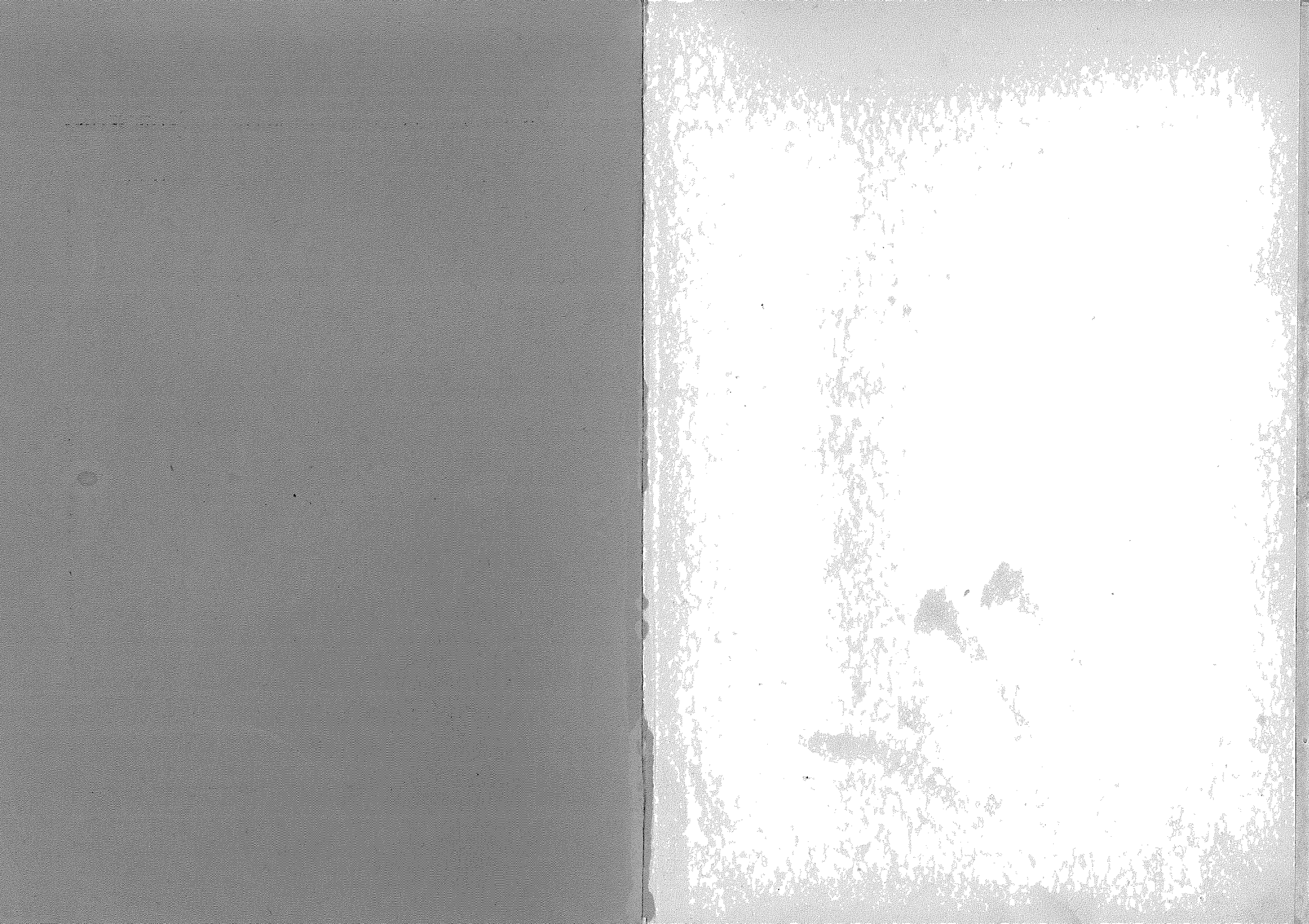
NEZMĚNĚNÉ VYDÁNÍ Z ROKU 1938

UPRAVIL PAVEL NOVÁK

CENA Kčs 25

1945

TISKEM A NÁKLADEM KNIHTISKÁRNY „SNAHA“
ARTUR OLŠOVSKÝ V HRANICÍCH

*Světlé památce národního mučedníka
Svatopluka Pazdery, řidičího učitele
z Olšovce u Hranic*

NOVÉ PROROCTVÍ SIBYLY KŘÍŽ A MEČ

NEZMĚNĚNÉ VYDÁNÍ Z ROKU 1938

UPRAVIL PAVEL NOVÁK

CENA Kčs 25

1945

TISKEM A NÁKLADEM KNIHTISKÁRNY „SNAHA“
ARTUR OLŠOVSKÝ V HRANICÍCH

PŘEDMLUVA

k II. nezměněnému vydání

Milý čtenáři! Spanilá čtenářko!

Když se roku 1938 chystal krvelačný německý nacismus zardousit náš národ, bylo potřeba lid náš, který svou republiku vřele miloval, povzbudit k hrdinnému odporu.

Při schůzce počátkem léta 1938 probrali jsme se Svato-plukem Pazderou mezinárodní politickou situaci a dospěli jsme k závěru, že Hitler se svou smečkou ve spojení s italským fašismem a za pomoci zaprodanců z okolních států vyvolá strašnou válku k ovládnutí světa. Dospěli jsme k přesvědčení, že je nutno rychle dát lidu do rukou knížku, která by jej v odporu posílila a utvrdila ve víře v naše konečné vítězství.

A tak vyšlo našim společným úsilím „Nové proroctví Sibyl“, prosté dílko, které nám vytiskl náš přítel Artur Olšovský, majitel knihtiskárny „Snaha“ v Hranicích v počtu 5.000 výtisků. Obálku zhotovil ak. malíř V. Vlodek z Hranic.

Zmatek, nastalý při záříjové mobilisaci a při útěku českého lidu z odervaného území na podzim roku 1938, ochromil expedici. Jen poměrně malá část nákladu dostala se do rukou našeho lidu.

Po obsazení Československé republiky na jaře r. 1939 zabavilo Gestapo celý dosud nevyexpedovaný náklad ve skladišti v knihtiskárně „Snaha“, zavléklo majitele do žaláře a vynutilo na něm vyzrazení autorů textu i obálky.

Byli jsme oba, já i Pazdera vyrozuměni od knihtiskaře, co se stalo a hned jsme si sestavili společnou obranu. Šťastně jsme se dostali se spárů Gestapa, ale knížky byly na rozkaz hranického okupačního velitele pluk. Rossuma spáleny na prostranství před divisní budovou. Mnozí náhodní chodci vyrvali plamenům několik kusů a postarali se o to, aby obsah byl rozšířen mezi lid. Nepomohlo ani vylepování návěští, v němž pluk. Rossum polemisoval s námi o našem tvrzení a marné bylo jeho tvrzení, že Rusové nepřijdou nás osvobodit. Lid věřil pevně tomu, co „Nové proroctví Sibyl“ předpovídalo, zejména strašnou porážku Německa a obnovení naší svobody. Že tato víra lidu na Hranicku byla pevná, dokazují četní bojovníci a mučedníci. Ani Svatopluk Pazdera nedočkal se obnovení Československé republiky. Odsouzen za činnost proti hitlerovskému nacismu podlehl po dlouhém utrpení.

Čest budiž jeho památce a čest budiž všem bojovníkům a mučedníkům za lepší příští národa!

A Tobě, milý čtenáři a spanilá čtenářko, odevzdávám do rukou druhé nezměněné vydání prostého spisku, abyste nyní po přejítí hrůz posoudili, jak a pokud se proroctví vyplnilo.

Je jistě přáním všech Slovanů, aby se vyplnilo v budoucnosti spojení všech slovanských národů v jednu mohutnou říši slovanskou, až osud předá jim vedoucí postavení na světě.

V Hranicích v prosinci 1945.

JOSEF PAVEL.

ČÁST I.

*Neboť před dnem soudným
Lucifer ďábel sešle na zem
svého potomka Antikrista,
jenž znamením po všech
končinách a po všem světě bude,
ten začne lidi od pravého Boka
odvracet, víru Kristovu tupiti,
divy tak veliké činiti, jako by
sílu s nebe měl . . .
zatím bude moc ďáblovu míti,
neboť sám Lucifer mu ji dá.
I budou mu odpor klásti všichni spravedliví
před tvářmi Hospodinovou.*

*Známa anglická vědecká výbrava H. G. Childe, vrátivši
se v roce 1927 ze svých studijních cest po Egyptě, kde
se hlavně věnovala vykopávkám a nálezům z dávných
dob před Kristem, přivezla sebou vzácné a drahé vědecké
sbírky, z nichž největší úžas mezi lidem celého světa
způsobil nález 7. a 8. knihy Sibly Kumany, ve kterých
ještě rada Božské moudrosti a proroctví o věcech budou-
cích nejen v Římě, nýbrž i v zemích na půlnoc ležících,
kde o osudech těchto zemí, králů a vládců, jakož i lidu
všeho podrobně pojednáno jesti.*

*Tím doplňují se věrně proroctví Michaldy, královny ze
Sáby XIII. Sibly, v němž mnohé písaři krále Šalo-*

mouna vynecháno a překladem zkráceno bylo, takže nyní se lidu slovanskému poskytuje možnost dočísti se velmi podrobně o událostech, které dle slov prorockých dotýkati se budou nejen zemí českých, ale i zemí okolních, o událostech tak zvláštních a zajímavých, které statečnému československému lidu budou jasnou a zářivou hvězdou v hlubinách a tmách různých událostí, budou mu pevnou a nezvratnou záštitou a oporou proti rozséváčům zla Antikristova a v boji s jeho ďábelstvím.

Vzácná ta slova prorocká a rady božské moudrosti nechť zaplaší chmůry v duších, zažehnou svatá světla v očích, roznítí žár hrdinství v srdcích a zocelí svaly v pažích reků slovanských po všechny věky věkův. Nechť tito pak všichni naplněni jsou klidem a mírem božím s hrdým a pevným přesvědčením v duši, svým potomkům radostně zvěstují nezměrnou slávu a sílu Bohu milého národa československého, aby jeho synové a dcery připravili se k vítěznému zápasu k vyhubení potomků Antikristových, kteří bažili po uctívání a poslušenství člověka pro sebe samy, chtějíce tak mít vlastní svět, území panství a všechnu čest a stali se prý podle zákona božího velkým a silným národem vyvoleným.

Prorockví rozděleno jest na tři části, které doplňují prorockví z prvních knih o dobu pozdější t. j. po Kristu a s obdivuhodnou pravdivostí o tom jak události pokračovaly věrně předpovědělo, jak a co se stalo a co následovati bude v budoucnu.

Staré prorockví, přeložené kardinálem Čechem, papežským ministrem, z řečtiny do jazyka českého, pojednává pravdivě o událostech jež se přihodily a zmínjující se o tom,

že Sibyla Kumána prodávajíc sedmému a poslednímu králi latinskému a římskému Tarkvinii Superbovi 9 knih prorockví, v nichž byla obsažena rada božské moudrosti, z těchto knih 6 spálila, nálezem 7. a 8. knihy potvrzuje to, že knihy tyto spáleny nebyly, ale uschovány a snad později prodány jinému panovníku.

Poslední 3 knihy, které Tarkvinus Superbus koupil za sumu tak velikou, jako žádala Sibyla za knih 9, byly tenkrát pro říši římskou tak velmi důležité, jako zbylé knihy jsou zvlášť významné pro všechny národy v Evropě. Jakkoliv pořizení překladu 7. a 8. knihy Sibilina prorockví se setkávalo se značnými obtížemi, podařilo se vynikajícímu francouzskému vědci překlad uskutečnit a lidem všech národů věnovati.

Královna ze Sáby Sibyla XIII., pravým jménem Michalda, vynikala nevšedním rozhledem a obdařena jsouc zvláštním nadáním jasnovideckým, dozvěděla se o známé moudrosti krále Šalomouna, rozhodla se tohoto moudrého krále navštívit. Nezalekla se dálky z Afriky až do Jerusalema, vzala nevídanou spoustu darů a pokladů, obklopena jsouc početným zástupem svých rádců a komornictva, obtížnosti cesty se nelekajíc, království své opustila, vydala se přes hory, doly a pouště, přes moře, aby mohla moudrého krále Šalomouna viděti a slyšeti. Po strašných útrapách tělesných, po vyčerpávajícím námaze a dní plných odříkání přijela do Jerusalema, po poslech napřed vyslaných oznámila králi Šalomounovi svůj příchod, žádajíc jej o přijetí. Moudrý král Šalomoun vyslal jí naproti početný průvod, který s velkými počty královnu uvítal a ke králi Šalomounovi uvedl. Král Šalo-

moun uvítal Sibylu těmito slovy: „Buď vítána, ó, královno ctná a moudrá, jejíž věhlas zastíňuje zlaté paprsky ranního slunce, jež ozařují celou zemi“. Toto se stalo asi 600 let před Kristem. Země, odkud královna Sibyla pocházela, jest v Africe. Že v této zemi po celá staletí vládly jen královny je potvrzeno ve starých spisech císařů římských a v bibli židovské. I v křesťanských knihách se dočteme o tom, že apoštol Páně sv. Filip v této zemi dlel a víru křesťanskou tam hlásal. Písmo svaté a jiné knihy apoštolské nade vší pochybnost jasně dokazují o jsoucnosti této země, kde jen královny vládly a že Sibyla, královna ze Sáby opravdu krále Šalomouna navštívila, tam o věcech budoucích předpovídala a tyto pak písaři krále Šalomouna na papyrasy zaznamenávali, od krále Šalomouna přehledně sestaveny a sepsány jsou, ukryty a zachovány byly a asi 200 let po umučení Krista mezi jinými vzácnými rukopisy a sbírkami z dob králů před narozením Krista nalezeny, do jazyků všech národů přeloženy, aby lidu zvěstovaly budoucnost a upozornily na zlou činnost různých potomků Antikristových, kteří lid násilím a útlakem přivádějí do hrůzy a strachu před věcmi budoucími.

Jasná slova, co bude a stane se v dobách příštích, je nutno dobře uvážiti a dle toho jak proroctví se vyplnilo v minulosti, tak nechť každý věří tomu, co v proroctvích těchto zvěstováno jest do časů budoucích.

Když Sibila přibližovala se k posvátnému městu Jerusalemu, pokorou naplněno bylo srdce její, božským osvícením rozechvěla se duše její i vystoupila z vozu svého nádherou se třpytícího a sundala královské střevíce z nohou svých. Bosa pak kráčela po svaté zemi, o níž dočetla se z knih Mojžíšových, že je osídlena lidem Hospodinu Bohu oddaným. I zjevili se jí v její mysli náhle ozářené všechny děje časů budoucích nejen této země, ale i všech krajín vzdálených a neznámých. U potoka Cedronu pod horou Olivetskou poklekla a líbajíc dřevo po němž lidé potok přecházeli, hluboce se klaněla a u vytržení mysli dlouhou chvíli setrvala na kolenou. Pak povstala a vykasavši královské roucho své kus dále od lávky potok přebředla.

Pod horou Golgotou pak padla na tvář svou a rozpiavši ruce své po tři hodiny plačíc v prachu ležeti zůstala. Potom vstala a uslzeným zrakem rozhlédla se po širém okolí, pláčem rozetřeseným hlasem pozdravila zemi Hospodinovu: „Buďtež pozdravena, ó místa svatá: Svátými jste a budete až do dne posledního!“ A když dokončila dobrořečení, pak teprve šla do Jerusalema ke králi Šalomounovi, který ji přijal počestně a uctivě. I rozmlouvali spolu o mnohých věcech. Sibyla seznala z rozmluvy velikou moudrost krále Šalomouna, která

daleko předčila zprávy o ní a když seznala velikost jeho království a moudrou správu říše, pochválila dobrou vládu Šalomounovu: „Kdož by nechtěl, ó mocný králi, chválit a velebit Boha, že tak předobrého vládce lidu svému povolal“. A klaněla se mu v uctivé pokoře, obdarovala ho zlatem a drahým kamením, jehož v africké zemi všech barev a lesku hojnost jest. Dary králi Šalomounovi k počtě odevzdané byly, jak písmo o tom svědčí, velmi veliké a vzácné ceny neodhadnutelné. Také mu dala keřiky, z nichž vonný balsám prýští a král rozradostněn dal je vsaditi do vinice Engadby u Jerusalema. Poté poděkovav za dary, zaopatřil Sibylu příbytkem plným lesku a pohodlí, jak se na královnu slušelo.

O této královně je zapsáno, že byla zbožná, Bohu oddaná a že obdařena jsouc darem Božím, mezi jinými zjeveními oznámila králi Šalomounovi, že na dřevě kříže bude umírati král, po jehož smrti židovské království zničeno bude a lid židovský rozprášen do všech koutů světa. A to dřevo se našlo v jednom rybníku, když Pán Ježíš Kristus trpěti měl. Lidé z něho udělali kříž a na něm pak umřel Spasitel.

Tato Sibyla nebyla náchylná k tělesným rozkošem a žádostem, nýbrž následovala a učila se poctivým uměním ve cti a ctnostech. Viděla a poznala mnoho budoucích věcí na hvězdách, což se doslechl i sám král Šalomoun. I ptal se jí Šalomoun, co by od něho žádala a jaký jest účel příchodu jejího. I odpověděla mu: „Mocný a přeslavný králi izraelský! Přišla jsem slyšeti tvoje moudrosti, kterými tebe obdařil Pán“.

A rozmlouvali spolu po mnoho dní i zůstala královna ze Sáby v Jerusalemě 9 měsíců a často s králem Šalomounem rozpravy vedla. Když pak poznal král, že Sibyla duchem věšteckým naplněna jest a že často o budoucích věcech hovoří, řekl jí jednoho dne, aby mu nějaké budoucí věci oznámila. I pověděla jemu: „Králi! Tys přeslavný a tvoje jméno jest veliké. Věděti máš, že po tvé smrti tvé izraelské království rozděleno bude na dva díly, lid tvůj oddá se bezbožnosti a neposlušnosti vůči svým králům, odstoupí od Hospodina Boha svého a přestupovati bude svaté přikázání jeho. Za to přijde naň pomsta Pána a pohaněn bude po celém světě.

Poslední dva králové z tvého národa budou od nepřátel chyceni, oči jim budou vyloupány a do cizí země Trages a Babylonu i s jejich lidem do zajetí zavedeni, kdež až do smrti vězni zůstanou.

Takovou pomstou postihne Hospodin bezbožné krále i lid jejich, kterýž neostříhal zákona jeho. A tu se přestěhují do této svaté země lidé cizího národa, kteří sem přinesou cizí bohy. Budou páchat mnoho zlého a nebudou k posledku ani vědět, co mají věřiti. Jejich ohavnosti vystoupí k Hospodinu vzhůru a popudí ho ke hněvu, že se na to ani dívati moci nebude. I pošle na tento lid krvelačné lvy, kteří je budou trhati a usmrčovati a skrze to zase přemnoží k Bohu svému se obrátí, Hospodina poznají a volati budou k němu hlasy velikými. I vzbudí Hospodin proroky, kteří o příchodu Vykupitele prorokovati budou a mnohé dobré věci předpovídati budou lidu, budou jej vyučovat podle

příkázání Mojžíšových a kárat jej z hříchů jejich. Avšak ani toho vyučování a předpovídání proroků lidé sobě všímati nebudou, takže přijde na ně pomsta Páně a rozptýlí krále a lid jejich tak, že král izraelský ani judský žádný nebude až do skonání světa a sláva Jerusalema pomine po mnoho let a chrám Hospodinův, kterýž jsi ty stavěl i celé město ve zkázu přijde. Avšak po mnoha letech, když lid izraelský k Hospodinu volati bude, vyslyší je Hospodin a navrátí je zase do Jerusalema, zbudují chrám i město, ale už nikdy nebude tak slavné, jako za tebe, ó mocný králi, přeslavné jest. I nebudou mítí svobody, ani krále, ani království, nýbrž budou pod nadvládou Římanů a Jerusalem od pohanů zřízen bude.

Králi, věděti máš, že tyto země okolo Jerusalema svaté jsou, neboť z nich vyjde Mesiáš, který vysvobodí lid od prvopočátečního hříchu a z vazby a okovů Luciferových. Ten narodí se blízko Jerusalema a veliké divy a zázraky činiti bude, avšak od svého lidu poznán nebude a za své dobré činy a učení k nejpotupnější smrti ukřižování odsouzen bude. Věděti máš králi, že přes tento potok leží dřevo jedno, z kterého Mesiáš kříž mítí bude a na němž zemře. A po jeho smrti mnohá města a místa svatými slouti budou. Též mnohé zahrady svaté jsou, neboť se v nich stanou skutkové Páně velicí a i hora Golgota svatá jest, neboť na ní Mesiáš Hospodinu ducha svého odevzdá a blahoslavení budou ti lidé, kteří živí budou a uvěří v ty věci, které se v ty dny dítí budou a to když Mesiáš umíratí bude jakož i ti, kteří uvěří a učení jeho zachovávati budou. Mnozí

budou pro ně mučení a násilnou smrt podstoupí, ale obdrží za to od Pána korunu slávy. V těch dnech bych si přála na živu býti a na ty věci v Jerusalemě patřiti, neboť se budou dít skutkové Páně velicí, kteří od stvoření světa se nestaly, jací dítí se budou při smrti Mesiášově, neboť v ten čas se slunce zatmí a měsíc nevydá světla svého, skály pukati se budou, hrobové otvíratí se budou a mnohá těla zemřelých oživnou a z hrobů vstávati budou!"

I tázal se dále král Šalomoun Sibyl: „Co pak tenkrátě bude soudný den při smrti Mesiášově, že těla z mrtvých vstanou, totiž ti, kterým Bůh slíbil, že pošle na svět Mesiáše, jako Abrahámovi a jiným svatým otcům, kteří pozůstávají v temnostech. Ti vstanou z hrobů a budou putovati s Mesiášem ke branám pekelným, kdež Mesiáš vysvobodí lid v temnostech pozůstávající a ďábla ukove na řetěz na mnoho let a odejme mu mocnost jeho a vítězoslavně vyvede z předpekli, svaté otce vezme a převede je k trůnu slávy své, kdež požívati budou radosti věčné. Po umučení Mesiášově přijde na Jerusalem pomsta Páně, že v zkázu přijde a nádoby tvé posvátné, které jsi do chrámu dal, ty přijdou až do Říma, města velikého a tam zůstanou až do skonání světa. Proto Řím sloupem Mesiášovým nazván bude a Jerusalem přijde pod vládu pohanů, kteříž budou zachovávati v pokoji lépe než lid izraelský a judský, neboť věřiti budou, že Mesiáš byl veliký prorok, kterýž na zem od Boha poslán byl, protože ostříhati budou jeho hrob a jiná svatá místa, která právě svatá nazvána budou. Učení Mesiášovo se rozšíří po celém světě a

mnohé země a mnozí králové ho přijmou a budou je zachovávat a podle něho žít. Ale zase naproti tomu budou se mu mnozí na odpor stavět a budou usilovat je vyhubit. Avšak Bůh Mesiášův nedopustí na ně, aby padnout mělo a ono až do skonání světa potrvá a blahoslavení budou ti lidé, kteří svaté toto učení zachovávat a ostříhati budou v srdcích svých“.

I ptal se král Šalomoun dále, jak to bude dlouho trvat, než se Mesiáš narodí a jaký bude mezi lidmi ten čas, než přijde soudný den.

Odpověděla Sibyla: „Mesiášovo narození stane se podle ducha mého vyznání za více nežli 500 let, neboť v šestém století naroditi se má a pod vládou Římanů umíratí bude, neboť tenkrát již Jerusalema v rukou Římanů a země svatá státi budou za života Mesiášova v pokoji. Co se týká dne soudného, ó králi, stanou se proměny veliké po světě celém, nežli přijde soudný den a bude králů a císařů mnoho, jejichž jména nyní vysloviti nevím. Ale to ti oznámím, že nad svatým městem Jerusalemem a nad jinými svatými městy bude pohanský císař panovat a to na dlouhá léta v jeho rukou bude. Až se bude blížit ku dvěma tisícům let po Mesiášově smrti, tu přitáhne s vojsky jeden mocný král od západu slunce, ten dobude všechna svatá místa a přivede pohany k víře Mesiášově. Za tohoto krále vyjdou všechny poklady na světlo, které od stvoření světa skryté byly a zkrze to také obrátí se lidé po smrti toho krále zase ke zlým činům a odstoupí od pravé víry a přidrží se víry falešných proroků a tu zase popudí proti sobě hněv Boha.

I pošle Hospodin dva muže své vyvolené s trůnu slávy své, kteréž chová na potupu víry Antikristovy, aby oni byli svědky víry Mesiášovy, totiž Enocha a Eliáše. Ti pak zase obrátí lid ku pravé víře, že budou jeden ovčinec a jeden pastýř a tu se bude schylovat ke dni soudnému. A před soudným dnem přijde mnoho znamení na nebi i na zemi a po všech těch znameních přijde teprve Mesiáš k soudu a odplatí jednomu každému podle skutků jeho, oddělí spravedlivé od nespravedlivých a zlé odsoudí do propasti věčné a dobré přijme do království svého, které jim připravil od ustanovení světa.

Protož staniž se nám tak králi, s Mesiášem v království jeho přebývatí na věky věkův. Amen“.

Tu Sibyla dokonala svou řeč na první den a šla od Šalomouna do příbytku svého. A když odešla, rozmýšlel si Šalomoun všechny tyto řeči a dal je zkrze písaře svého sepsati a schovati je mezi jiné knihy své a pečlivě je opatroval.

Druhého dne pak požádal opět Sibylu, aby ho navštívila, neboť byl nesmírně žádostiv vyzvědět od ní něco více o věcech budoucích.

ČÁST II.

Istalo se, že královna ze Sáby vyhověla pozvání krále Šalomouna a přišla k němu druhého dne. I žádal ji král Šalomoun, aby mu pověděla, co se s cizími zeměmi dítí bude, než přijde soudný den.

Odpověděla Sibyla: „Živ buď, ó králi, dlouhá léta, neboť se dobře povede všem lidem za panování tvého. Ale až povstane Tarkvinus Priscus XII. a poslední toho jména, ten bude pyšný, za něho budou s počátku pobožně živi ve víře Mesiášově, ale k posledu se spustí Pána Boha. Proto bude Řím od nepřátel obklíčen a vyloupen, neboť přijme víru Mesiášovu a první úd církve Mesiášovy v něm bydletí bude. I povstanou západní králové a každý z nich bude chtít být zvolen za římského císaře. A tak zkrze mnohé dobývání Řím trpěti bude velikou zkázu a to vše bude pro víru Mesiášovu.

Na půlnoc od veliké řeky Dunaje usadí se v krásné zemi oplývající úrodou a bohatstvím po pěti stech letech od narození Mesiáše nový národ, jenž kroky své od východu slunce k západu a k poledni, až na hranice římské říše povede.

Bude to lid český a slovanský, jenž v rolnické práci zálibu míti bude a jenž přijme víru Mesiášovu. Nebude vyhledávati válek, ani svárů, bude mírumilovný, pracovitý,

snášenlivý, víře Mesiášově oddaný a bránící vlasti své proti všem nepřítelům odhodlaně a statečně. Vystaví krásná města, útulné vesničky i pevné hrady, v nichž bude spokojeně žít a pracovati. Zvolí si hrdinské krále a vybuduje jim pevné královské hrady: Nitru, Velehrad, Vyšehrad, Prahu. Všecky slovanské kmeny spojí se po osmi stech letech od narození Mesiáše pod vládu slavných králů velkomoravských na staroslavném Velehradě, kamž i víru Mesiášovu zavedou a rozšíří. Ale nesvorností, neposlušností a pýchou tak oslabí mocnou říši svou, že podlehně v boji s pohanskými divokými hordami z dalekého východu do jejich říše vpadnuvšími a ze svatého města Velehradu nezůstane kámen na kameni.

Lid československý upadne do tuhého otroctví pohan-
ských utlačovatelů a jen jedna část se z něho vymání. Druhá pak půle pod krásnými Tatranskými horami zůstane po 1000 let pod cizí zládou nepřátelskou. I bude rozdělena veliká říše národa českoslovanského na dva díly, západní svobodnou a východní porobenou. Tam u řeky Vltavy vypne se v srdci země české slavný Vyšehrad, sídlo králů a opodál hrad s městem Praha, kterouž založí mocná kněžna, aby sláva jeho hvězd se dotýkala a aby vévodilo celé širé svaté zemi dobrého lidu tohoto. Tam upíratí se budou zraky všech vyznavačů Mesiášových, až na knížecím stolci seděti bude svatý kníže, šířitel víry, jenž bude stavěti chrámy Bohu Hospodinu, které budou odleskem chrámu Jerusalemského. On dobrotou srdce vypudí hněv z útrob nepřítelů svých a zajistí pokojný rozvoj svému království po celou dobu

své vlády. Ale Lucifer pošle zlého posla k bratru jeho a vtiskne mu do ruky vražednou zbraň. I zhrouť se svatý kníže u dveří chrámu a život unikne mu s krví, která vyprýstí z rány zasažené rukou bratrovou. A pak vražedník bude usmířovati hněv Boha Hospodina vzorným plněním příkazu víry Mesiášovy a jejím rozšiřováním a stavbou stánků Hospodinovi Bohu všech národů. I pošle první úd církve Mesiášovy z věčného města Říma do Prahy na biskupský stolec hlavu posvěcenou, aby spravovala stádo Mesiášovo v celé zemi svobodného království českého. V zemi východní nastane útlak a zlé nakládání s lidem božím skrze pohanské dobyvatele asijské, kteří teprve od poražených naučí se pole vzdělávati, domy a hrady stavěti a víru Mesiášovu vyznávat.

Po narození Mesiášově pomine 1.200 let, kdy v okolních zemích povstanou králové a knížata jeden proti druhému tak, že žádného pokoje nebude v Evropě po mnoho let, neboť jeden druhého chtěti bude o zemi připravit a také připraví, a to nebude jenom v Evropě, nýbrž ve všech dílech světa. Pýcha a touha po moci počene krvelačné panovníky k válkám, neboť každý bude chtěti mocným císařem býti, nebo velikým králem se státi. A ta nepřízeň bude všude, jak mezi stavy, tak i mezi lidem prostým panovati, tak že jeden druhému nic přátí nebude, když bude jeden něco míti, ten druhý již bude rozmyšlet, jak by ho o to připravit mohl a tak tou závistí a chlípností a rozličnými nepravostmi bude celý svět naplněný, že Hospodin zavře ruku svou a nedá pršet déšť na zem pro hříchy a nepravosti

lidské, které povstanou na zemi. Asie, Afrika i Amerika od velikého zemětřesení a vlnobití mořského veliké zkázy snášeti musejí a od velikých ohňů škodu trpěti budou, mnohé země a strany se propadnou, takže lidé očitě viděti budou trest Páně a přece se nepolepší, nýbrž více a více hříchů páchatí budou“.

I tázal se Šalomoun Sibylu: „Jak se tenkrát na této zemi povede, když se křesťané rozmnoží, až jich bude většina v lidstvu?“

Odpověděla Sibyla: „Pak budou křesťané usazovat císaře, krále, knížata, stavy, panstvo a mocnosti, ti budou nad jinými národy panovat a ti budou ztenceni a jejich moc jim odňata bude a oni budou křesťanům poddáni a ti budou tentokrát ošemetní a plni nectností, takže jeden druhého nebude ctíti ani mu co dobrého přát, ani mu věrnost neb víru držeti.“

A po narození Mesiášově 1400 let bude také znamení na nebi k spatření, totiž kometa, nebo hvězda ocasatá jako páví ocas. Na to bude po 4 léta v křesťanstvu mnoho podvodů a lží, krádeže, vražd, žhářství, války na vodách i na zemi a také mnoho divů a znamení se ukáže a k spatření bude.

I povstane v západní zemi v slavném městě půlnočního království kněz církve Mesiášovy, muž pravdomluvný a svatý, který bude kárati zlořády a obracet lid k Bohu. Ale knížata církve, kteří sami budou zločinný, pohoršivý život vésti, zanevrou naň zlobou velikou jako na nepřítele Hospodinovu a lstivě ho vlákají do cizí země na shromáždění vyvolených církve i stavů. A tam, posmívajíce se mu, uvrhnou ho do celý žaláře

a potupivše ho, odsoudí ho k smrti bolestné a upálí ho na hranici dřeva. A on ještě v posledním okamžiku života bude prositi Hospodina, aby odpustil hříchy mučitelům jeho a aby neopouštěl a ve hněvu svém nezatratil hřešící údy církve Mesiášovy a jeho národ. A tak utracení budou mnozí zbožní údové církve jeho od odpůrců Boha.

Národ český ve spravedlivém hněvu postaví se jako hradební zeď na obranu učení umučeného krajana svaté země i na obranu učení umučeného krajana svaté paměti a posílen jsa pomocí Hospodinovou pustí se v zápas za čistou víru Mesiášovu s celým světem, který vítězně vybojuje a zjedná průchod čisté pravdě učení Mesiášova. Ale bude mezi křesťany zloby všeliké, že by naplnila celou poušť Lybickou a neřesti za ctnosti a ctnosti za neřesti držány budou. Veliké hlavy, páni stavové a lidu správcové a ředitelové budou také veliké nespravedlivosti činiti lidu poddanému. I budou oni nešlechtníky v jejich nešlechtnostech podporovat, posilovat, chránit a nad nimi ochrannou ruku držeti.

Ó, žel! Kdyby raději každému spravedlivě pomáhali a drželi časně soud a sami, kdyby také spravedliví byli a trestali zlé nepravosti, tak by zůstala poslušnost při jejich poddaných a podrželi by krajiny a lidi pokojné a jim poddané.

I povstane otec proti synu a syn proti otci, bratr proti bratru a duchovní proti světským a světský proti duchovním v bázlivé a hrdé cti a pýše a který bude mocnější nežli druhý, bude ho podle své moci a libosti přemáhat a nad ním panovat.

Římská říše a císařství bude rok od roku tak velice zhanobené, rozptýlené, spustlé a ochuzené, že ho žádný nebude chtít řídit ani nad ním panovat a mezi všemi křesťany bude bída veliká, nevěra a faleš růsti, že každý, kdo si to dobrým srdcem připomene, sám toho želeti musí. Křesťané budou falešnými přísahami svého Boha mučiti, při jeho těla utrpení a při všech údech, že to hrozné a strašlivé bude k poslechnutí. A za jejich nepravosti a hříchy pošle na ně Hospodin všemohoucí mnohé výstrahy a napomínání, tresty, souzení a trape ní skrze neslýchané nemoci a bolesti na jejich těla, skrze ukrácení jejich života, skrze 4 živly, skrze bouřlivé povětrí, skrze hromobití a krupobití, přívalu rozvodněním, že skrze velkou a smrtelnou škodu na jejich živnostech a plodu, náhlá a rychlá smrt bude mezi nimi panovat a velké polní bitvy se stanou. Sedláci opustí své pluchy a řemeslníci své dílny a žízni budou po krvi svých spolubližných křesťanů a skrze to opustí dobrovolně své živnosti a statky, ženy a děti a pro tvrdošjnou nerozumnost se nepoznají, ale nepravosti nezanechají. Oni budou čím dále tím horší, k přirozené luciferské hrdosti a svévolnosti ke vši pýše a nádhernosti naklonění a v nečistém bahně potopení a v lakomství, v hněvu a závisti tak oněmí, že se sami potiti budou v srdcích svých. Všechno obecný zisk zruší, ale svůj vlastní zisk proti svému svědomí budou hledati a potřebovati, šaty budou rozličně měniti a nádherně vymýšleti, jedni krátké, druzí dlouhé, jedni úzké, druzí široké s rozličnými faldy a všelijakých barev nositi budou, že se sami tomu diviti budou, že to ani k vy-

slovení není. Oni také budou potupovat duchovenstvo a kněžstvo i slovo Boží, dobré skutky jejich i napomínání, přikázání a učení jejich. Nebudou se podle pravdy Boží řídit. Církevní kletbu zavrhnou postupně a jeden každý bude chtít svou vlastní vůli mít. Nevěra a faleš bude se v nich rozmnožovati, žádná víra a důvěrnost nebude mezi nimi na zemi, ústa budou mluvit a srdce jinak mysliti, ortele budou vyřknuty více z přízně a lásky k penězům, nežli z bratrské lásky a spravedlnosti. Váha bude zfalšována, míra bude zmenšena a loket bude zkrácen. Chudý člověk bude potlačen, sužován, mučen, trápen a bídě opuštěn. Nespravedlnost a násilí bude mít všude to nejvyšší místo.

V těch časech také bude, že se papež, kardinálové a biskupové a preláti i obecné duchovenstvo sami nenáviděti budou a sami na sebe zanevrou, služby Boží opouštěti budou a nádherným světským věcem se oddají a každý si bude chtít připsovati čest a hodnost; že veliké boje a nesvornosti a rozbroje sami mezi sebou způsobí, mnoho lidí násilím nespravedlivě o statky připraví a sami se obohatí a až jim moci přibude, přivlastní si násilím města i lidi a celé krajiny a nebudou se styděti provozovati všechny světské obchody, kupčení, hospodářství, cla a lichvy činiti.

Všecka božská čest a sláva a služba u nich zhasne, co lidu kázati budou, nebudou to sami činiti a učení své sami přestupovati budou na pohoršení a špatný příklad všem lidem poddaným dávati budou. Jejich hrdost, bohatství, mocnost bude tak veliká, že jedině podle svého těla a chuti a zalíbení činiti budou a nebudou

se stydět před Bohem, ani před světem nečistý a hříšný život vést. I bude jich proto konečně mnoho vyhubeno, takže jich sotva sedmý díl zůstane, neboť oni sami křesťanskou víru do potupy uvedou, kdežto oni její rozsévají a držitelé bytí mají, hyzditi ji budou, až to lítostné bude.

Ženský, panenský, vdovský stav, duchovní i světský v nepořádku bude, svévolnosti, všetečnosti, v nečistotě a pýše růstí, v šatech, v způsobech posměchu a ve skutcích tak hanebně se držeti, že jeden od druhého nebude poznán a poctěn.

Řeholníci opustí svá klášterní místa a regule a budou k světskému stavu chvátat, budou se od poslušnosti ku svým vrchním uchýlovat, budou leniví k službám Božím, jeden nad druhého se povyšovat a jej haněti se opováží.

I sešle Pán Bůh mnohá znamení na zemi, která se ukáže i na nebi na příklad, aby se polepšili, ale oni se nepolepší, ani neobměkčí jako Faraon, král egyptský neobměkčil se nad lidem izraelským, protož sešle Pán Bůh na tento svět metly veliké a setře třetí díl lidu na světě a to učiní pro jejich bezbožnost, že v Boha a pravého Mesiáše nevěřili a jej zneuctili.

Tu lidé, když uvidí ten trest Páně, počnou pokojně a bohabojně žiti a to ve víře Mesiášově, i dá jim Hospodin požehnání a časy pokojné na světě a tenkrát bude láska mezi lidmi svou plností míti“.

I tázal se Šalomoun: „Brzo-li to bude, kdy ten třetí díl lidu zahyne, zdaliž smrti zachváceni se světa sejdou?“

Odpověděla Sibyla: „Mocný králi, kdy se tyto věci stanou a dítí budou, ani ty, ani já se jich nedočkám, neboť to bude mnoho let po smrti Mesiášově, což nyní vysloviti nemohu, ale sedmero znamení, která se před tím stanou, mohou tobě pověděti. Potom již do toho mnoho času nebude.

První znamení:

Když lidé rozličné živnosti hledávati budou více pod zemí než na zemi, takže pod zemí na 3.000 sáhů hluboko a ještě hlouběji kopati budou a budou dobývati všelikou rudu a kovy tlouci, čistiti, též barvy, oleje a mnohonásobné věci ze země dělati, že ani k vyslovení nejsou.

Druhé znamení:

Když lidé budou veliké obchody a kupectví z jedné země do druhé provozovati a při nich velké kejkle a šizení činiti budou, že jeden na druhého nic dbáti nebude, byť ho hned o celé jmění připravil.

Třetí znamení:

Když faleš hořeti bude jako rozžatá svíce všude mezi lidmi a láska zahyne, takže lidé budou milovati více lež nežli pravdu a srdce budou míti nakloněné více k pokladům a k penězům nežli k Bohu a ruce budou míti krátké k dávání, ale dlouhé k braní, a skrze to aní otcovská, ani dětinská, bratrská a přátelská láska v srdci lidském nebude.

Čtvrté znamení:

Největší říše římská velice se změní, jak ve skutcích duchovních, tak i světských, kteréž budou podivné světu.

Páté znamení:

V Evropě povstane jeden muž, který nebude z královského rodu. Za něho se stanou divné věci. Muž ten zmocní se v krajinách západních králoství jednoho. Krále tohoto království ukrutnou smrtí ze světa zprovodí a sám bude kralovati bez koruny královské. I povstane krveprolití a bída v mnohých zemích, které ve zkázu přijdou. Ten muž dobude i velké říše římské a zmocní se i sídla předního údu církve Mesiášovy. On také bude žádostivý, aby byl jeden císař na zemi jako je jeden Bůh na nebi, ale pýchu jeho pokoří Hospodin a změní vysoký stav jeho v nízký.

I budou v ten čas mnozí kněží lakotní a co u lidí světských spatří, to sobě zjednávati budou. Veliké lichvy budou činiti, statky kupovati a budou nemilosrdní a nespravedliví, pyšní a lakomí. Někteří budou ženské pohlaví milovati a protož, když prostý lid spatří kněze, že nezachovává přikázání podle zákona Páně, když spatří vrchnost, že ku svým poddaným nemilosrdná jest a že soudcové nesoudí podle spravedlnosti, nýbrž podle úplatku, tenkrát i prostý lid odstoupí od zákona Páně a bude zlé věci činiti. I bude sám hledati zákony Páně v knihách svatých a odvrátí se od vrchnosti. Pozná, že Hospodin nestvořil dvoje lidí, totiž vrchnosti a poddané, ale všechny stejně svobodné ke svému obrazu a zdvihne se mocí velikou proti vrchnostem a dobude si svobody a práva žíti životem podle důstojnosti lidské.

I povstanou muži spravedliví, kteří lidu učiteli, vůdci a rádci budou a tito od hříšných vrchností světských

i církevních za nepřátele Boha vyhlášení budou, ale marně.

I povstanou v mnohých zemích krveprolití, protože vrchnosti nebudou chtít uznati spravedlivé žádosti svých poddaných a oni mečem a krví budou k tomu donuceni.

I přijde v těch bouřích mnoho lidu k zahynutí. A lid, posílený důvěrou Boží, vyžene krále a císaře svých říší a sám si bude vládnouti, aby pýcha a cizoložství králů a císařů zmařeny byly.

Šesté znamení:

I sestrojeny budou převeliké železné lodi, větší než archa Noemova, i chrám Hospodinův v Jerusalemě a ty budou brázdití vlny mořské, i hlubiny pod hladinou vody a objevovati nové světy a jejich bohatství. Samy bez veslování hnány budou stroji velmi dokonalými a rychlejší budou než běh nejrychlejšího z velbloudů královských. I zhotoví si lidé železná křídla a létati budou ve vzduchu tisíce loket vysoko a rychleji než orlové libanonští a než supové arabští. Na cestách a na kolejích jezdití budou vozy bez potahů a rychle dovezou člověka na tisíce mil do všech dílů světa.

I přestanou války, hranice říší i pýcha a všecky nepravosti a lidé jediným jazykem dorozumívati se budou a jediné náboženství lásky a snášenlivosti a vzájemné pomoci vyznávati budou. Nebude králů ani císařů, ani velekněží, ani vrchností církevních a světských. Půda roditi bude vzácné plodiny a ovoce sladké a lidé radostnou prací a láskou Bohu sloužiti budou.

I otevře Hospodin tajemné vlny vzduchu a přenášeti bude podobu tváře i hlas člověka tisíce mil do všech dílů světa, i budou se lidé slyšeti a viděti jakoby u sebe byli, jako my dnes, ó mocný králi, rozmlouvající, dlíme.

Sedmé znamení:

Měsíc přiblíží se k zemi a planety nebeské vyjedou ze svých cest a jedna se od země oddálí a druhá opět přiblíží se zemi. Tehdy budou na železných ptácích létati tvorové zemští na návštěvu k tvorům měsíčním a na blízké planety. I počnou se lidé rouhati Bohu a ve své pýše vypínati se nad všemocnost Hospodinovu. I odebere Hospodin slunci sílu žáru a světla a zbarví je jako krev. Lidé přijdou se ptati učenců, co by měli činiti i nebudou věděti, jakou radu lidu mají dáti. Tu sešle Hospodin posla svého s vyvolenými proroky z ráje, aby lid v pravé víře vyučil a utvrdil. A když se lidé obrátí k Bohu svému, tehdy dá Hospodin rozkaz slunci, aby vydalo veškerý žár svůj na jedno záření a potom aby zhaslo na věky.

A tehdy přijde ten den hrozný všemu stvoření, den soudný.

I povstanou všichni z vody, ze země, z ohně a také z nejhlubšího moře i ti, kdož od ryb pozření nebo od dravých šelem rozsápáni a sežráni byli a každý se k soudu tomu dostaviti musí. Jeden každý vezme odplatu svou za skutky své z rukou Hospodina Boha spravedlivého“.

I řekl Šalomoun král: „Což, bude dojista den soudný tak hrozný lidskému pokolení?“

Odpověděla Sibyla: „Zajisté králi a pane, hroznější bude, než lze v představách doufati pro ty, kteří obtížení budou vinami hříchů. Ale přála bych si, abych raději tobě i celému světu lháčkou zůstala, nežli, aby se státi mělo podle ducha mého vyjádření! Běda, třikrát běda těm, kdož chodili po cestách nepravých, ti vezmou odplatu podle skutků svých.

Nyní už, králi, duch můj nemá nic ti zjeviti, protož tobě dobrou noc dávám“.

I dokonala Sibyla řeč svou druhého dne a odešla do příbytku svého. Po odchodu jejím dal Šalomoun král tyto všechny řeči od slova k slovu napsati a dobře uschovati pro poučení všem budoucím.

ČÁST III.

A když třetího dne přišla Sibyla ke králi Šalomounovi, začali spolu rozmlouvat o časech budoucích. Tu sama řekla Sibyla králi, aby zavolal nejlepšího písaře svého, který by ihned řeči její o budoucích věcech věrně zapsal, aby zachovány zůstaly až do skonání světa a aby od mnohých zkoušeny byly, zdali v nich lež nalezena bude.

I zavolal král Šalomoun nejlepšího písaře svého ráno, když slunce za horami vyšlo a posadil se se Siblylou proti slunce východu. I rozpálila se tvář Siblylina jako oheň čistý a počala zářiti a jiskřiti jako slunce. Ulekl se Šalomoun král třpytu tváře její a otázal se jí řka: „Královno, co má znamenati toto, že tvář tvoje je jako sestra slunce jasného, neboť mne údiv naplňuje?“

Odpověděla Sibyla: „Králi, oznámila jsem tobě mnohé věci a více ještě oznámím tobě, neboť duch Hospodinův přinesl mně znamení, abych tobě oznámila všechny věci, kteréž přijíti mají na tento svět, totiž o lidech, o králích a mocnostech, o krajinách, o bojích, o síle i o hříších a nepravostech lidských a obzvláště o zemích, říších a národech, které ještě na světě nejsou, ale teprv přijdou a mocně vládnouti budou.

I přijdou podivné časy za tisíce a sto let po smrti Mesiášově. I budou mnozí nevěřící a pochybovatí budou

o věcech těchto příštích. Ale až vyplní se svým časem kus po kuse z věcí těchto, posměch vyprchá z úst a srdcí nevěřících a oni uvěří ve vše i budoucí, což zjeveno je duchem Hospodinovým i říkati budou: „Král Šalomoun izraelský a Michalda, královna ze Sáby dobře mluvili, kdyby naši praotcové podle toho byli pokračovali, nikdy by nebylo přišlo od Boha toto zlo na nás“.

A tu počala dále mluvit: „Králi! Bůh obdařil tě moudrostí velikou, jakou před tebou žádný neměl, ani po tobě žádný mítí nebude. Počítej nyní všechny říše světa a přidej k počtu tomu ještě 63 vládců. Ti zbudují nové říše v neznámých končinách světa a vládu tam mítí budou. Věděti máš, že když docházeti bude tisíciletí po Mesiášově narození, že se lidstvo velmi rozmnoží, že nebudou mítí dosti obživy v jedné krajině. Proto se lidé od sebe oddělí a půjdou si hledati nová sídla a nové živobyty. Odejdou do lesů pustých, kdež před potopou lidí nebylo a na mnohých místech ještě nestanul člověk od stvoření světa. A kde půdu příhodnou najdou, tam budou lesy mýti a pole dělati a obilí seti a všechny plodiny k obživě potřebné pěstovati.

Místy zesílí lidé tak mohutně, že si zvolí vladaře, dají jim jména podle těchto zemí, jména všelijaká, divná a těch království bude stále přibývat. Jedno z nich bude nejslavnější, nejúrodnější a nejmocnější, že mu daleko široko rovno nebude, to bude země jmenovaná česká, velkomoravská, opět česká a pak československá. A bude v ní hojnost chleba, masa, medu, vína a chmele. Ta země bude státi mezi polednem a půlnocí, ta země

bude slovutná proto, že v ní bude mnoho kněží, kteří svoje místa k modlení mítí budou a učitelů, kteří svoje místa k učení a vychování mládeže mítí budou. Ta země československá bude mítí krále dobré i svaté a některé panovníky i zlé. Ten národ vystaví překrásné vesnice, hrady a města a jedno město nad pomýšlení veliké a slavné, že v něm bude více než 10.000 domů, chrámů a škol. Toto město bude slavným hlavním městem této země. V něm budou sídleti slavní králové po mnoho století. Z něho bude vycházeti světlo víry Mesiášovy i osvěty a vzdělanosti všelidské. I přijdou tam lidé mnozí i nedobří, kteří budou páchat nečesti a protiviti se zákonům Božím i královým. Ale těch nebude mnoho mezi dobrými, kterých mnoho bude. Do této země se přistěhují lidé tito jako pohané. Ale Bůh dá jim krále, který povolá hlasatele víry Mesiášovy a ti lidé obrátí na víru pravou. I roditi bude země tato svaté vyznavače víry Mesiášovy a neohrožené zástance pravdy Páně, Boží bojovníky a rytíře zákona Páně. Oni všichni v hrdinských srdcích mítí budou udatnost Davida krále, otce svého a neleknu se nikdy, ani tak velikého houfu krvelačných, zpupných dobyvatelů, že jejich štíty by slunce zakryly. Národ tento bude šlechetný a čestný. Bude vždy zachovávat zjednané smlouvy a plniti předsevzaté závazky. I budou králové jeho držáni za spravedlivé po všem světě. I přitrhnou od východu slunce divoké pohanské hordy, které syrové maso a kořínky rostlin i lupení požívati budou a oni páliťi budou příbytky lidu křesťanskému a vražditi lid bohabojný a jeho nevinné dítky a ssáti jejich krev. I bude

pláč a kvílení po všem křesťanstvu. Ale Bůh vloží sílu do paží lidu českého a moravského a slovenského a on hrdinností nesmírnou a duchem Božím jsa naplněn jako veliký nástroj Hospodinův rozpráší řady pohan-
ských nájezdníků a zažene krvežízníky do východních
dílů země. I bude z toho jásání nesmírné po vší Evropě
a českému králi všechna knížata i králové blahořečítí
budou a dary vznešené přinášeti budou za to, že lid
jeho Evropu před zkázou a víru Mesiášovu před po-
nížením zachránil.

Od toho času budou do země pokojně vnikati lidé
z Germánska a usazovati se na pomezích země a uvnitř
mezi lidem českým, aby mezi statečnými v pokoji
s rodinami svými žítí mohli. A budou králům a vrch-
nostem desátky dávati a oni víc a více z touhy po
zlatě v krajích českých a moravských a slovenských
je usazovati budou. Nová města i vesnice, chrámy a
školy jim dovolí zřizovati a jejich cizími zákony se
spravovati. I vstoupí pýcha do hlav lidu toho a vyvy-
šovati se bude nad hostitele své a usilovati bude,
aby nad nimi vládnouti mohl z měst ohrazených a
z hradů nedobytných. A tak dobrota a pohostinnost
lidu českého, moravského a slovenského skrz tyto při-
stěhované osadníky mnoho škod zemi jejich přinese do
budoucích věků. I začnou se mnozí čeští stavové a
měšťané jejich krojem odívati a odvrhnouce řeč matek
a otcův svých, počnou mluvit řečí cizinců a děti své
v ní utvrzovati budou, řkouce, že lepší jest. I sami
králové rádce z nich si vyberati budou a obyčejův
germánských obdivovateli budou. Manželky své od

germánských knížat ptáti budou, a ony germánským
srdcem a germánskou řečí syny své budoucí krále
české, vychovávatí budou.

Pak odejme Bůh lidu tomu krále jeho a z cizího ná-
roda krále mu ustanoví, kterýžto král bude mu všeliká
pronásledování činiti, takže bude celý národ jediné
přání mítí, aby Bůh zbavil tohoto krále důstojenství
jeho a dal mu krále jazyka a rodu jeho. Ale nebude
to platno. I pod moc císařů římských přijde tento
národ po mnoho let. I bude řeč jeho řečí císařů římských,
pokud tito sídliti budou v sídle králů českých
na slavném hradě Hradčanském. Tenkrát bude Praha
hlavním městem světa a obdivována bude krása a sláva
její od všech knížat a králů křesťanských i od pohanů
z východních říší. I bude v království českém blahobyť
a jídel, pamlsků, drahých nápojů, nádherných šperků
a ozdob a rouch nejvzácnějších, že nebude tomuto
kraji v širém světě rovna. Ale blahobyť učiní z mno-
hých lenochy a labužníky. Ženské pohlaví bude pará-
divé a nepočetné ve svých činech. Mnohá se bude
za početnou pannu vydávati, ačkoliv už dávno své
panenství ztratila. A mladí mužové a jinoši se budou
za početné mládence vydávati, ač už dávno jim jejich
mládenecké kytky uvadly. A také mezi manžely po-
vstanou všelijaké neřesti, že mnohý manžel nebude
spokojen s manželkou svou a manželka se svým man-
želem. Avšak těchto neřestí nemnoho bude zvláště mezi
lidem prostým. Jádrem českého národa zůstane prostý
lid selský, který bude držet víru v Boha a mravný
život jako jeho praotcové, on bude svá pole pečlivě

vzdělávati a desátky dávati vrchnostem svým. I budou mít vrchnosti málo na tom a začnou sužovat ten lid těžkými robotami. I krále jim dá, kteří v robotování lidu spravedlnost viděti budou a nepomohou stěžování, ani prosby, protože i sami králové roboty egyptské po lidu svém požadovati budou. A budou muset 4 dny pánu svému na polích, na lukách, v lesích, ve sklepích, na sýpkách, ve stájích, ve stodolách a v kůlnách robotovati, sobě pak jen 2 dny v týdnu na práci ponechat. A kněží mu raditi budou, že jest v tom vůle Páně a těšiti ho budou, že poddanství a robota je od Boha ustanovena a že vrchnosti jsou od Boha a kdo jim se protiví, Bohu se protiví a kdo jim věrně slouží a co na něm žádají, věrně plní, jako by Bohu věrně činil a vezme za to odplatu svou od Hospodina duše jeho po smrti. A lid spokojený bude.

Potom přijde král, který lidu českému germánskou mluvu vnucovati bude a všechny knihy a zápisy v úřadech jazykem tímto cizím vésti naporučí. I zaváděti bude všelijaké novoty neslýchané, ale lidu selskému příjemné, uleví mu na robotách a jezdití bude po českých zemích v přestrojení jako sedlák ode vsi ke vsi, aby poznal, jak vrchnosti lid sužují. Bude vážený u lidu, ale nenáviděný od panských stavů. On nebude milovník duchovenstva a proto za jeho panování mnoho duchovních statků a chrámů zruší a rozdělí a sláva duchovenstva v ten čas pomine protože ono nad lid se vyvyšovalo a s mocnými pány přátelství vyhledávalo. On dá lidu selskému přeměřiti grunty a proti vrchnostem při lidu ochrannou ruku držeti bude. Ale ne-

dokoná díla svého, zemře v loži svém, ale ne v boji a lidu smrt jeho divná bude i mrtvý král za živého držán bude.

Po něm dostane národ český krále, který všechny úlevy zavrhne a čtvěrnásobné daně vymáhati bude i přitíží lidu v jeho bídě. Ale nebude dlouho panovat a roboty také už nebudou dlouho trvat.

Po něm přijde mladý král, za něho povstanou vojny veliké a ukrutné. On bude dlouho vládnout, ale zemře jako stařec hluchý a rozumem pomínutý uprostřed veliké války, ve které budou muset sedláci tomu králi obilí a jiné plodiny téměř darmo dávat a platit musejí, neboť v ten čas nové nařízení platnost míti bude, že všechny muže bude odvádět k vojsku a že bude v té zemi sedmero vojsko a každé jiným jménem slouti bude. A takové veliké vojsko musí obecný lid stravou, šatstvem i zbraněmi opatřiti. Ta válka bude hrozná a zakončí ji mladý král, který však od lidu českého vyhnán bude a v zajetí v mladém věku zemře.

Avšak země tato válkou touto rozbořená nebude.

Pole budou obdělávána jenom starci, ženami a dětmi a nevydají úrody hojné i bude nedostatek a veliká drahota. Obilí nebude lze dostati koupiti ani za veliké peníze a chudí lidé mnoho bídy, hladu zakoušeti budou. Ale i ti radovati se budou v bídě své, že učiněn jest konec války a že národ opět svobodný stát svůj si obnovil a v jeden díl spojil i východní část země a lidu. I budou se nazývati Čechoslováci a země jejich slavná a vážená bude. Náčelník tohoto státu obnoveného a z poroby povstaleho, bude z prostého lidu,

ale učením a moudrostí vynikati bude nad všechny hlavy států i vážen bude od králů a knížat, od hlav církve i od učenců a lidu prostého po všem světě. On dožije se vysokého věku a i po smrti za vůdce národa uchován bude.

A zbuduje si národ tento pevné a spravedlivé řády a všem se dobře vésti bude. Vláda jeho bude vládnouti podle vůle lidu a lid ji bude podporovati. Matky československé s hrdostí a pýchou posílají budou syny své do vojska a žehnají jim budou, aby dobře vycvičili údy své k udržení samostatnosti. A synové s čistým srdcem a s ochotou jako jas sluneční vezmou na sebe oděv vojenský a s nadšením cvičiti se budou ve cnostech vojenských a v umění obránců svobodné vlasti, aby žádný nepřítel neporušil krásné vlasti jejich.

I velikou ctí bude pro každého jinocha a muže býti vojákem československé republiky. Tu vstoupí do celého národa sebedůvěra a hrdost a budou synové statečnější otců svých a nepřítel nebude míti síly udeřiti na ně a zemi jim odebrati.

I povstane doba míru a blahobytu v celé zemi. Obilí tolik bude, že rolníci nebudou je moci prodati a lid nebude moci veškeré snísti. Tu nařikati budou: „Ó, kéž by méně urodila pole naše!“ A všecek svobodný lid podle všelijakých nových zvyků strojit se bude. Hlavy budou míti přistrojené jako sovy až ani na oči viděti nebudou. Ženské osoby na obdiv stavěti budou vnady své skrze nahotu těla svého, aby se mužům zalíbily mohly a v krojích svých mnohé marnivosti nositi budou, takže se ani nepozná, která je paní domu a která je

děvečka za plat sloužící. A služebník pánu svému krojem se rovnati bude. Také mužské šaty ženské osoby nositi budou a všelijaké kukle na hlavě, potom vlasy až do hola ostříhané, anebo pyšně nakroucené a zvlněné nositi budou. Ale marnivost ta zachvátí v té době celý svět a všechny národy.

I budou všude barvičky vyráběti a líce, obočí, rty a zuby i nehty i vlasy si barviti, aby se mužům zalíbily a všelijakými voňavými vodami oděv svůj postříkovati budou, aby vůně tato dráždila chřípí mužů, aby v ženách přikrášlených větší zálibu měli. Ale oni takovými dívkami pohrdati budou a tak zase míra spravedlivá v oděvu i mravech v ženském pohlaví povstane.

I bude Hospodinu tento návrat v prostotě milý a dá národu československému požehnání své a milost svou. Ale hojnost požehnání Hospodinova záviděti bude zemi československé nepřítel ze západu, germánské země náčelník, který ze žaláře zločinců k moci nad germánským národem skrze falešné sliby a hrozby se dostane.

I bude potlačovati víru Mesiášovu a nové pohanství bude zaváděti lidu porobenému a protivící se věrné křesťany do žalářů plesnivých a ohrad všelijakých jako dobytek sháněti bude a tam je týrati až k smrti.

Také zbylé potomky národa tvého, ó králi mocný, týrati bude, vyžene je ze země své, jmění a statky jejich jim odejme a národem nečistým je nazývati bude. Ale oni sami vinni budou, neboť mu k moci a panování pomáhati budou. A obsadí vojskem svým říši pokojnou při Dunaji řece a slibovati bude lidem této říše, také

germánským jazykem mluvícím, že u něho ráj na zemi míti budou. Ale zklamání jejich veliké bude, i budou jako Izraelští u Faraonů egyptských v zajetí a v opovržení a pozdě litovati budou důvěřivosti své. A kdož by mu žalovali na bezpráví, vyslyšáni nebudou, ale v ohradách velikých mezi hanobníky zadržáni budou. Zpupností svou popudí proti sobě všechny národy evropské a spravedlivé národy cizích světadílů.

I potrestá ho Pán Bůh, odejme mu moc a život před šedinami jeho a po smrti jeho mnozí podnáčelníci o moc a vládu svářeti se budou. Ale když mnozí po něm vládnouti budou, stále na svém dosti míti nebudou a po cizích zemích lačniti budou. I budou míti zbraní a lidu válečného nadbytek, ale chleba málo a budou chtítí dobýti úrodných říší na východu se rozkládajících a jejich pokojné obyvatele a věrné křesťany poddanými svými učiniti.

A v zemi československé ve všech dědinách i městech, ve kterých žije spravedlivý národ Československý, veliký odpor proti takovému tyranovi povstane a dobrovolně se hlásiti budou jinoši, muži i starci a zbraně po vládě žádati budou k obraně své země. I mocné říše na západě a za mořem a na východě pozdvihnou zbraní svých k potlačení zpupnosti germánského náčelníka. I pokořen bude vojnou on i zpupný a rouhavý lid germánský od Pána Boha spravedlivého. On pošle na zemi germánskou hlad, mor a neúrodu velikou. I budou zkažena mocná města a mrtvých tolik bude v zemi germánské, že nebude dosti živých, aby je pohřbívatí mohli. Veliké, pyšné město, sídlo náčelníkův,

kteréž od berly jméno míti bude, Hospodin Bůh více ztrestá, než jiná města. Ono zkrze oheň a povodeň velikou zkázu vezme a od vojsk obleženo, souženo a se zemí srovnáno bude. A s ním i jiná veliká města v germánské zemi zkázu vezmou, protože nesplnila vůli Pána Boha podle přikázání jeho. V rozbořených domech budou jen kuny a lišky hnízdit a netopýři a sovy šerednými hlasy budou v rozvalinách mechem porostlých kvíleti v temnu nočním.

A bude osud jeho osudem Babylona a Ninive a po čase pojedou okolo zřícenin lidé na voze formanském dohadovati se budou, kde stávalo hlavní město říše germánské, z něhož zůstalo jen několik chalup, postavených ze starých zdí městských.

I bude rozprášeno a poraženo vojsko germánské a prchati bude před hněvem Hospodinovým do všech úhlů světa, ale nikde nenajde zastání. A zpupný národ ten rozvezen bude po veškeré zemi a vyhyne mezi národy věrnými Bohu, neboť Hospodin Bůh odejme plodnost ženám jejich a símě života mužům jejich, kteří zbudou. O půdu jejich rozdělí se podle veliké řeky Labe lid Hospodinův ze západu a slovanský lid z východu a od polední strany, který dle vůle Pána Boha vytvoří si mohutnou říši slovanskou.

I bude to království bez krále a bez stavů, jen od lidí zvolení nejlepší z lidu vládnouti budou. Bude tu jednota myslí a řeči a písma v národě slovanském a spravována bude říše ta podle pravd učení Mesiášova.

Praha, kdysi hlavní město země české, přestane býti hlavním městem celé říše sjednocených Slovanů, ale

bude velikým a mocným hlavním městem v západním dílu až do skonání světa.

I vystavějí si Slované nové veliké hlavní město ve středu říše u Černého moře, jehož jméno bude Velehrad a vládnouti z něho budou ve dvou dílech světa spravedlivě mnohým národům podle vůle Hospodinovy. Tu nebudou se ptáti, z kterého konce říše je který občan, ani má-li slavné předky nebo bohatství zlata, rouch a polí a stád, nebo budov nádherných, nýbrž všichni budou si říkati jen Slované a bratři. A nejen říkati, nýbrž i v srdci cítiti a podle toho jednati.

I požehná Bůh národu tomu a rozmnoží počet jeho, že nebude lze se dopočítati údů jeho, jak se nedopočítáš, ó králi zrněk písku na břehu mořském, ani hvězd na obloze nebeské.

I bude chrámů Božích a škol k vyučování dětí množství veliké, že každý úd od mládí svého ve službě Bohu i ve vědách a umění vycvičen bude tak, aby bohumilým životem dle učených přikázání slavných proroků žiti mohl a štěstí dosáhl.

A ještě mnohé tisíce měst a vesnic nových vystaví a osídlí a v nich spokojeně v práci požehnané dny své trávití bude.

I obrátí mnohé národy k pravé víře Mesiášově. V říši spravedlivé soudy držány budou a úřady s občany spravedlivě a podle víry Mesiášovy jednati budou. Nebude poddaných ani vrchnosti, ale všichni sobě rovni v říši této až do skonání světa budou.

Vdovy a sirotci podle vůle Pána Boha zvláštní ochranu a pomoc od říše míti budou. Prostota v životě bude

viděna i v oděvu a krojích. Nemravnost, smilstvo a cizoložství, jakož i bludné a falešné víry rozšíření nedojdou, ale štědrost, láska a milosrdenství rozšířeny budou, že i chudým, hladovým a opuštěným pomáháno bude tak, že nebudou na sobě pocíťovat ponížení ani ústrků. Rolníci a dělníci vedle učitelů a kněží účty dojdou mezi všemi a práci jejich žehnati bude všechen lid.

I bude jeden druhému, kdož různé potřeby vyrábějí s chutí za přiměřenou odměnu poskytovat a žádný člověk nebude v opovržení, který svou práci počestně a spravedlivě vykonávati bude. Ale nepoctiví a zlí hříšníci, kteří přestupovati budou zákony říše a přikázání Pána Boha, spravedlivě, ale přísně trestáni budou.

Rychlé zázračné vozy dopraví do hlavního města Velehradu ze všech končin říše za krátkou dobu každého pohodlně, jak si bude přát, buď po vodě, ve vzduchu, pod zemí, anebo na zemi, po železných trámech i po tvrdých cestách.

I bude mír a pokoj pro mnohé věky.

Ale dříve, než-li se tyto věci stanou, přijde na svět lidu tohoto 5 znamení:

1. Lidé ve dni sváteční těžkou práci konati budou a odpočinku od Pána Boha ustanoveného dbáti nebudou a v čas zakázaný tančením a veselostmi zabývati se budou.
2. Chlapci a děvčata v mladých letech do manželství vstupovati budou a když spolu spokojeni nebudou, rychle se rozváděti budou a nové manžely aneb manželky sobě hledati budou.

3. Lidé na přidělaných křídlech vzduchem létati budou a do vzdálených míst k hodům shromážďovati se budou a zboží své tam vzduchem na trh nositi budou.
4. Stromoví na jedné hoře, Blaník zvané, od vrchních větví dolů ke kmeni schnouti bude.
5. Hejna kobylek žravých od východu přiletí a sežerou úrodu polní, takže na lukách místo sena holá země zůstane a na ni ještě v létě mnoho sněhu napadne.

I budou si lidé všímati těchto znamení a radovati se budou, třebaže škodu na úrodě utrpí, protože potom už po dlouhé věky dá Pán Bůh lidstvu mír a blahobyt. Avšak bohatství této slovanské říše bude lákati nepřátele, aby se ho zmocnili. I povstanou po letech nepřátelé ze tří stran světa. Ale stateční synové slovanské říše udeří na vetřelce v krvavé bitvě s mocí velikou. A v té veliké bitvě poražení a zahanbení budou všichni nepřátelé slovanské říše a za hranice rozprášeni. I shledávají se budou jeden s druhým za dlouhý čas, neboť bude mnoho měst a vesnic zbořeno. A sejdou se muž se ženou, rodiče s dětmi, přítel s přítelem, soused se sousedem a tu mezi nimi povstane láska přátelská, že všichni jednoho srdce budou a jeden druhého milovatí budou.

Znovu pak rozkveté slovanská říše a dostane nábožného krále, který obrátí se s vojskem do svaté země mezi pohany a Židy a tam na místě Mesiášova hrobu rozloží se se svým vojskem. I sloužiti tam bude jeho kněz mši svatou a ten král závěsí na suchý strom svou přilbu,

A ejhle, strom se zazelená, rozkveté a sladké ovoce vydá. A všichni diviti se budou, že strom nyní zelený jest. Tu pohané a Židé, vidouce to, všichni hned přijmou víru Mesiášovu a odtud pojde a nastane jedna víra, jeden Bůh, jeden ovčinec a jeden pastýř“.

I žádal král Šalomoun Sibylu, aby mu pověděla z vědomostí svých, jak dlouho tento svět trvati bude a kdy bude den soudný.

I odpověděla Sibyla: „Tu povědomost nemám, ó mocný králi, neboť ji Bůh žádnému z lidí, ani andělům nezjevil, ale řeknu ti toto. Ty jsi král a máš své služebníky dobré i zlé. Zdali pak dáváš tomu zlému tolik, co dobrému?“

I řekl Šalomoun král: „Nikoliv, nedávám oběma stejně. Dobrému dobrou odměnu dám, zlému pak trest přisouditi musím“.

Odpověděla na to Sibyla: „Právě jsi řekl moudře! I Hospodin Bůh spravedlivý činiti tak bude. Když lidé na zemi ostříhati budou přikázání Boží a spravedlnosti plniti budou, přidá jim Bůh dnů jejich na dlouhé věky. Budou-li pak Boha hněvati a jemu se protiviti skutky svými, ubere jim dnů jejich, kteréž ustanovil od stvoření světa. Ale jest nám to nepovědomé, kdy přijde ten den poslední a den soudu Božího. Avšak budou se díti před soudným dnem tyto divy a ty zjevím tobě, poněvadž přijdou jako znamení Pána Boha k pokání lidstvu.

První znamení před soudným dnem bude, že se začnou všichni tvorové krví potiti na celém světě. I budou se tomu lidé diviti.

Druhé znamení bude, když slunce třikrát po sobě od západu vycházeti bude. Tu lidé zanechají hříchů svých a obrátí se v pokání a pokoře k Bohu svému. I báti se budou bázní velikou.

Třetí znamení bude když slunce, měsíc a hvězdy jako krev rudým světlem zářiti budou. Tu lidé kvíliti a rukama lomiti budou.

Čtvrté znamení bude, že na světě jedním časem všechny lesy a všechny stromy uschnou. Tu lidé káti se budou z poklesků svých.

Páté znamení bude, když země na mnohých místech hořeti a se propadávatí bude. Tu budou lidé očekávati svého posledního skončení.

Šesté znamení bude, když budou vody vystupovati z mnohých končin země a hořeti. Tu lidé začnou hrůzou umíratí, ale nezemrou.

Sedmé znamení bude, když se budou hory, kopce a pahrbky srovnávati. Tu budou lidé přecházet velikou hrůzou s jednoho místa na druhé.

Těch sedm znamení dozajista přijde na tento svět před dnem soudným. Ale mnohem strašlivější budou, než já tobě vypodobňuji, neboť před dnem soudným sešle Lucifer ďábel na svět svého potomka. Ten se narodí z jedné Židovky v Babyloně. On bude znamením po všech končinách světa. On začne lidi od pravého Boha odvracetí, víru Mesiášovu tupiti a své učení vychalovati.

I rozešle učedníky své do všech krajů světa a sám veliké divy činiti bude, jakoby od Boha moc měl. Ale od ďábla moc jeho bude.

I uvěří mu mnozí a mnozí sliby k jeho víře zlákatí se dají a jiní násilím. Mnozí pak, kteří k víře jeho přivéstí se nedají, polapeni, mučení, spálení a vraždění budou. A když již mnoho lidí od pravé víry svede, nebude se na to moci Hospodin dívatí, i pošle na svět z ráje své dva posly Enocha a Eliáše, pravé víry vykladače, aby proti potomku Ďáblu bojovali. Ti budou směle kázat a Antikrista vyličovat, že on je vtělený ďábel. Tu on proti těm svatým mužům zbraně násilím zdvihne, zabije je a nechá je půl čtvrtá dne nepohřbené na ulici ležeti. Ale ten čtvrtý den budou od Boha vzkříšení a budou slyšeti hlas s nebe řkoucí: „Enochu a Eliáši, vstupte sem“. A oni na oblaku do nebe se odeberou. V tu chvíli bude hromobití a 7000 nevěřících usmrtí. Desátý díl města Jerusalema padne a ti ostatní lidé se obrátí k pravému Bohu.

Tu svatý archanděl Michael sestoupí s nebe na zemi, povstane proti Antikristovi a potomkům jeho a všechny je uvrhne do propasti pekelné, jak učinil Luciferovi na počátku světa.

V těchto dnech seděti bude na stoli Mesiášově papež Petr toho jména druhý, rozený Říman. V ten čas, když Židé, Turci, Tataři a pohané uslyší a spatří, co Bůh skrze Enocha a Eliáše a archanděla Michaela učinil, uvěří všichni ve víru Mesiášovou a budou přebývatí v lásce a svornosti a budou se báti Boha, neboť skrze tyto svaté muže stanou se veliké zázraky a divy na světě, že veškerý lid uvěří v Boha ve třech osobách a bude všecko srdce lidské v jednotě přebývatí.

Na to přijde na ně nenadále soudný den, den hněvu Páně.

Tu, když přejde těch sedm znamení, přijde strašlivé hřmění od sedmi hromů, které po sedm dní ustavičně rachotí budou a od jejich rachotu budou se bořit města, hrady i pevnosti. Tu budou lidé strachem smrtelným se třásti, ale žádný nezemře, až se všechny tyto věci stanou a vykonají. Posledně nastane tma po celém světě, hluk a skal pukání, takže bude svět celý rovný tak, jak byl při stvoření prvního člověka.

Po té veliké tmě začne slunce jasně svítit tak, že v něm bude vidět pět hvězd. Tu lidé jak na to slunce a na ty hvězdy patřit budou, tedy hned všichni po celém světě najednou zemrou a tu pošle Mesiáš anděla svého s troubou na svět, který zatroubí silným hlasem a zavolá: „Vstaňte mrtví z hrobů svých a pojďte k soudu každá duše lidská“.

Tu sestoupí Mesiáš s nebe dolů do údolí Jozafat, tam se posadí na soudnou stolicí a v tu hodinu předstoupí před něj všichni, kteří byli pohřbeni od počátku světa a každý bude mít na čele napsány všechny skutky dobré i zlé, kteréž v čas života svého byl učinil.

Tu přijde napřed Adam a Eva, první naši rodiče, za nimi přijde dobrý Abel a zlý Kain. Tu se bude čísti kniha života dobrého Abela i zlého Kaina a po nich budou všichni lidé podle skutků svých souzeni a odsouzeni. Dobří přijdou na pravici za dobrým Abelem, zlí pak na lavici za zlým Kainem.

Tu Mesiáš rozsoudí pravici od levice takto:

„Vy, kteří jste chodili cestou Kainovou a Antikristovou, jděte za nimi do propasti pekelné, tam, kde Lucifer ukován jest. Vy pak, kteří jste chodili cestou spravedlivého Mesiáše, jděte do ráje rozkoše“.

A tu každý obdrží na čelo znamení svatého kříže a s tím půjdou před tvář Boží a budou tam na věky věkův pěti píseň chvály.

Amen, staniž se i nám, ó mocný králi, abychom i my byli připočteni k zástupu spravedlivých za Abela a došli za Mesiáše do ráje rozkoše a po věky věkův na Boha tváří v tvář patřit, jej chválit a píseň vznešenou jemu se všemi anděly a svatými prozpěvovati mohli“.

* * *

Dle jiných pramenů, jež nalezeny byly v zápisech písařů krále Šalomouna, předpovídala královna Sibyla toto: Jednoho dne při záři vycházejícího slunce, moudrá královna Sibyla pokračujíc ve své rozmluvě s králem Šalomounem, ustala ve své řeči a zahleděla se do dalek pouště. Král Šalomoun k ní pravil: „Promluv, ó královno, o věcech těch, která na myslí ti tanou“. Sibyla, jako moudrá věštkyně, do sebe pohřížena, duchem jakoby vzdálena, jala se takto mluvit: „Po letech klidu a pokoje v zemích evropských, hrabivost, ctižádostivost a lakota lidí dostoupí vrcholu svého. Mnozí pak dábelskou mocí posedlí, zejména někteří panovníci státu, touto se dají vésti, ze sebe pošlou člověka do cizí země, aby tam byl usmrcen. Z toho vzejde tak veliká pohroma na všecken lid, kde bude zničeno miliony lidí, úrodná pole v poušť budou obrácena, mnoho měst a vesnic smeteno s povrchu zemského. To se stane následkem velké ctižádostivosti jednoho státu, který se bude pokládati za národ vyvolený a ovládnouti bude chtít celý svět. Panovník jeho bude podoben krvelačné šelmě. Národ ten vezme na sebe podobu velkého nasytného draka a vyčkávat bude vhodného okamžiku, aby pak mor, hlad, bídu a mrtvoly zanechával za sebou.“

Lidé onoho národa spoléhali budou na to, že oni nade vše lidstvo vynikají, mnoho zásob, zbraní a vraždících prostředků si připraví, aby zničení mohli národy jiné. Statisíce lidí nevinných hnáno bude na smrt, druhé statisíce trpět budou doma takovou bídou a hladem, že děti a starci umíráti budou vysílením. Nepřehledné zástupy mrzáků, slepců, šílených budou žalovati na zloduchy, kteří toto peklo způsobili.

Jako na počátku tohoto ďábelského šílení bude jásáno národem vyvoleným, tak ku konci tento poražen, celým světem opovržen na čas zmlkne.

Lidstvo pozná, jakou zkázu hroznou tato světová vojna způsobila a oddechne si, aby v klidu a míru zase žít mohlo. Mnoho lidí svět celý projde, mnoho na zemi se změní a vzniknou nové země.

Uvnitř Evropy vznikne po světové hrůze malý stát, který bude strážcem klidu a míru. Lidé v tomto státě budou silní a odvážní, celý svět udivovati budou svým klidem a nebojácností, o hrdinských činech jeho vojáků z dob světové vojny všude se bude hovořiti, vedeni budou lidmi tak vynikajících vlastností, že okolní svět závistiv bude. V zemích, kam nezasáhla hrůza světové války budou nepokoje, vraždění bratra s bratrem a ony země, které byly poraženy ve světové válce, napomáhati tomuto vraždění budou.

V některých zemích ovládnou veškerý lid vůdcové, kterým lid slepě uvěří a jejich cílem bude, znovu uvrhnouti svět do hrůzy válečné. Onen vyvolený národ, který poražen a světem opovržen byl, bude mít vůdce, který sám o sobě i s lidem uvěří, že jest Bohem seslaný, aby řídil osudy světa.

Zatím bude však nástrojem samého Lucifera, potomek

Antikristův, který bude stůj co stůj chtít rozpoutati novou vojnu, proti všemu lidskému a pěknému se stavěti, samého zástupce Boha na zemi tupiti, nevinné pronásledovati, Židy a všechny ty, kteří nejsou opravdovými potomky národa vyvoleného muži“.

Tu moudrý král Šalomoun přerušil Sibylu, řka: „Pověz, moudrá královno, zda tenkrát bude to znamení počátek soudného dne?“

„Nikoliv“, odpověděla Sibyla. „Mnohé a mnohé se na zemi překoná, mnohé se obrátí a mnoho se změní“.

Po chvíli královna ze Sáby pokračovala:

„V ten čas znamení různá světu ukáží na příchod zlých dob. Velké povodně mnoho škod nadělají, lidé postížení opět hrabivostí a lakomstvím budou, závist veliká se zakoření, neštěstí různá postihnou lid. V ten čas zjeví se na půlnoční straně veliká 2krát ohnivá záře, která lidu zvěstovati bude konec onoho národa, který uctívá svého vůdce jako Boha samého. Národ ten ve své vyvolenosti nemoha snést myšlenky poraženectví, svým vůdcem potomkem Antikristovým, utvrzen bude opět, že on je ze všech národů nejchytřejší a že si musí podmanit celý svět. Ďábelským vnuknutím vůdcovým, lid bude provolávati slávu a slepě následovati toho, co vůdce řekne. Tak všechn majetek, který národ tento má, věnován bude na vražedné nástroje, bída velká zavládne v zemi, lid počne býti nespokojen.

Tu opět Antikrist vnukne vůdci myšlenku. Ukaž svému lidu ďábelský kousek, aby na chvíli byl pokoj. I jme se ničiti závazky, které s jinými národy měl a přivlastní si některé části menších zemí za jásavého nadšení svého národa. Jiné národy v Evropě tím budou překvapeny, ale budou to trpět. Potom úspěch tento vůdci vyvo-

leného národa vnukne další ďábelské myšlenky a zmocní se jednoho sousedního národa, aby jej vyssál a rozšířil své panství v Evropě.

To již počnou ostatní národy v Evropě mezi sebou jednat, aby zabránily další rozpínavosti tohoto vyvoleného národa.

Onen malý a statečný národ bude tvořit pevnou hráz proti této rozpínavosti vyvoleného národa. O tomto klidném národu mluveno a jednáno bude v celém světě. Bude mít málo vojáků, ale tak odvážných a statečných, že onen národ vyvolený, mnohokrát silnější bezmocně zatínati pěti bude, ač by chtěl jej ihned zničit.

V té době pošle potomek Antikristův svého mladšího bratra do onoho neohroženého státu, aby tam rozkol a nepokoj rozséval a připravoval pro vůdce vyvoleného národa chvíli, aby se svým vojskem v klidu tento pokojný stát přidal ke své zemi.

Lidé statečného malého národa semknou se pevně k sobě, poznají hrozící jim nebezpečí a s klidem v srdcích a s mírem v duši před celým světem prohlásí: „Nikdy jsme se nebáli a bát se nebudem“.

V ten čas zjeví se na nebi jasná kometa, která po 7 dní ve dne v noci viditelná bude. V národě, který se pokládá za vyvolený, bouře a nepokoje z hladu začnou, vůdce tohoto národa nepokojné masy lidu s posledními silami rozběsní, stavěje jim před oči krásu hrozného vraždění, lid svůj do války poženě...

Tenkrát celý svět v základech se zachvěje, v očekávání nových válečných hrůz, strašlivé nové stroje a vynálezy válečné nastoupí v rukách poblouzněného národa svůj pochod, aby rozbořily hradbu pokoje a míru v Evropě,

aby s povrchem zemským srovnaly onen malý národ. Než stane se věc veliká velmi a podivuhodná. Tato malá země se nezalekne, ale odhodlaně se postaví nepříteli do cesty. Než však slunce vykoná poloviční dráhu své denní cesty, nespočetné množství vojska velikého národa východního, zjeví se jako by s nebe spadlo, mezi vojskem národa vyvoleného a než svět v prvním úžasu pochopí co se děje, nevýslovná hrůza, vraždění a boj, šílení lidské bude se dít v zemi národa vyvoleného.

V ten čas uvidí Antikrist svou prohru, ďábel zatemní rozum samého vůdce, který v šílenství zabíjet počne své nejbližší, oběsí se a zoufalý lid klnouti svému vůdci bude, zatím co dílo zkázy dokoná vojsko silného národa z východu.

Tenkrát města a vesnice zmizí s povrchu zemského, lid bude zabíjen bez milosti, statisíce utopeny budou v moři, statisíce spáleny, tenkrát sám Bůh ztrestá pýchu a ctižádostivost národa vyvoleného. Než slunce desetkrát vyjde, nezbude z národa vyvoleného ani živý tvor. Vše zničeno a zabito bude, země zpustošena a vylidněna. Tam, kde se před časem ozývalo pyšné a jásavé volání po slovech vůdcových, tam, kde množství lidu běsnilo nad rozpoutáním hrůzy vojny, bude mrtvý klid.

Mnohé národy v Evropě ani nebudou vědět co se děje, onen malý a statečný národ uchráněn bude veškerého zla, ani jeden cizí voják hranice jeho nepřekročí, zatím co národ vyvolený vyhlazen bude s povrchu zemského a dílo zkázy v něm dokonáno bude. Tenkrát potřen bude Antikrist a po dlouhá léta v celém světě zavládne Boží klid a mír.

O zemi zaniklého vyvoleného národa se rozdělí sou-

sední země. Ostrov míru, malý národ, nebude již malým, ale velikost jeho od moře k moři sahati bude a sláva jeho ku hvězdám dosáhne“.

Jako v zasnění pohlížela mlčící královna Sibyla do pouště. Po chvíli hlubokého ticha přerušil král Šalomoun mlčení. „Pojď, ó mocná a moudrá královno odpočinouti si a Bůh nechť zjeví Ti ve spánku další osudy zemí a vše co dítí se bude před soudným dnem.“ Jednoho dne nechala královna ze Sáby ohlásiti moudrému králi Šalomounovi svůj příchod. Tento radostně ji přijal, avšak nemálo byl překvapen jejím pevným rozhodnutím, že s družinou svou opustí co nejdříve jeho zemi. „Proto věz“, pravila, „moudrý králi Šalomoune, že dnes zjevím ti vše, co dítí se bude před soudným dnem“. Pak vyzvala krále Šalomouna, aby ji následoval. Uvedla jej do královské zahrady mezi štíhlé palmy, obrácena jsouc v onu stranu, kde daleko za horami a moři její země leží, usedla na kamenné sedátko a jala se takto hovořiti:

„Mnoho a mnoho let lid na celé zemi v klidu a míru žíti bude. Pokojně bude pracovat, přičinlivý bude, láska vzkveté mezi všemi lidmi různých národů. Této spokojenosti a radosti lidské se nebude zdáti konce, až zase poražený Lucifer počne se závistí starati o svět. Tenkrát podaří se mu získati některé lidi, aby radosti a štěstí světa využili ve prospěch svůj, pro svou hrabivost a lakomství. I počne se v lidu projevovati nepokoj, lidé budou nesvorní, bratr s bratrem se nesnese, i překážky veliké klásti sobě počnou. Pokvete závist měrou nebývalou, takže jeden druhému záviděti bude nejen zdraví, nýbrž i nemoc. Lakota ovládne všechny a nedopustí ani umírajícímu podaří vody. Pýcha ne-

dovolí ctíti ani své rodiče a sourozence, stydět se budou děti za rodiče své.

Po světě všem rozšíří se zpustlost měrou nebývalou, nic neobstojí před neurvalostí a nadávkami, nic nevyhne se krutému výsměchu a spílání. Lid přestane věřiti v Boha, náboženství bude tupeno a zneuctíváno, nic nebude nikomu svaté.

Pohlaví ženské ovládne satanáš, stydlivost a ctnost vymizí a zhusta se stáváti bude, že nahé ženské mezi lidem sváděti budou veřejně muže k souloži. Muži spílají počnou ženám svým, že udržují poměry s jinými, děti svých vlastních zřítí se počnou a sami nejhorší věci konati budou. Smilstvo zachvátí všechny — staré i mladé a tu Lucifer u pohlaví ženského získá svou moc. Toto pohlaví se počne strojiti každou chvíli jinak, oddá se zahálce a lenosti, vyhledávati bude jen smilné radovánky a neřesti.

Smilstvo bude jeho denním chlebem. Spravedlnost vymizí z celého světa i tam kde nebude možné se jí vyhnouti. Vdovy, sirotci a chudí s pláčem budou vítati den, s pláčem jej ukončí. Hrabivost a lakota svede mnohé lidi k sobě a ti pak přepadávati, zabíjeti a okrádati své bližní počnou. Vzájemné vraždění vyvrcholí, i ti, kteří pevnou víru v lepší obrat měli, ve víře své zvikláni budou. Mnoho těch pak, kteří rozum zatemněný majíce, skutky Antikristovy napodobovati počnou. Mrtví nebudou více pochovávaní, ba na posměch vystaveni budou. Tenkrát na nebesích počnou se zjevovati znamení, která ohlásí lidu všemu, že trpělivost Boha nelze již přepínati. Rudou krvavou barvou vzplanou nebesa.

Po tři noci blesky budou křížovati po nebi, aniž by bouře byla, hory zachvějí se v základech svých, jakož

i jiná místa hrubé otřesy pocítí, vody v řekách a potocích nazpět téci budou, zvěř a veškeré drobné tvorstvo rázem s povrchu zemského zmizí, na mořích počne ubývati vody, takže ani lodi nebudou moci plout, stromy, keře a všechno rostlinstvo počne hořeti, hvězdy, měsíc, slunce zmizí, tma hrozná a strašná pokryje celou zemi, pod kterou bude slyšeti hromové dunění a rachot, celý svět ustrne v hlubokém a mrtvém tichu a před zděšenými a ustrnulými zraky lidí půjde nesmírně veliký průvod mrtvých celého světa všech věků.

Tentokrát sestoupí spravedlivý Bůh se svým kůrem na zemi, shromáždí k sobě všechny živé i mrtvé a nad každým vyřkne ortel, jaký si kdo svými skutky a činy zasloužil. Totoť vše věz moudrý králi Šalomoune, stane se před soudným dnem". Druhého dne rozloučila se královna ze Sáby, moudrá Sibyla s králem Šalomounem a opustila jeho zemi.

D o d a t e k.

Nechť si závěrkou tohoto písma každý čtenář dokonale rozevře, nechť prozkoumá, že se mnoho přesně vyplnilo a vskutku a pravdě vyjevilo a dosud vyjevuje a že všechny ostatní věci tak se stanou jak pověděno i že čas se k jejich vyplnění přibližuje.

Nechť se každý připravuje na ony těžké i slavné doby státu a národa československého a dále slovanského, jakož i všecku Boží vůli. A pak dále do budoucna, nechť všem lidem zní výstraha, aby ostříhali spravedlnosti Boží a Bohu sloužili dobrými skutky, aby metla hněvu jeho odvrátila se od lidského pokolení. Nechť si všimají výstrah Božích k nápravě zlého chování a skutků zlých, aby dosáhli pokoje na zemi a věčného míru na tomto světě před tváří Hospodinovou.

Jsme na světě každý jen chvilku a úkolem našim jest v lásce a jednotě bratrské vespolek žít, se milovati a Bohu i sobě navzájem spravedlivě sloužiti, aby pokořen byl Antikrist a vyhubeno bylo býlí rozsevače pekel.